

ผลกระทบจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู

ตำบลปากคลอง อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต¹

Impact of Management for Development of Ban Yamu Port, PaKhlok Subdistrict, Thalang District, Phuket Province

วัชรพล สำเภารัตน์²

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กานต์ บุญยะกาญจน³

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงคุณภาพครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู และเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคจากผลกระทบจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู โดยใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ศึกษากลุ่มเป้าหมาย 4 กลุ่ม คือ 1.กลุ่มผู้บริหารท้องถิ่น 2.กลุ่มผู้ประกอบการ 3.ผู้นำชุมชน 4.ประชาชนในพื้นที่ รวมจำนวน 5 คน มีผลการวิจัยจำนวน 5 ด้าน ได้ผลดังนี้ 1.ด้านการท่องเที่ยว ควรสร้างสะพานที่ได้มาตรฐานในการรองรับนักท่องเที่ยว และจัดระเบียบการใช้ท่าเทียบเรือในการขนส่ง 2.ด้านเศรษฐกิจชุมชนควรมีการเพิ่มพื้นที่ในการค้าขายเพื่อสร้างรายได้และอาชีพให้แก่คนในชุมชน 3.ด้านความปลอดภัยควรมีมาตรการในการร่วมมือกับทุกภาคส่วน ทั้งกรมเจ้าท่า ตำรวจน้ำ สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด ผู้ประกอบการที่ต้องเคร่งครัดปฏิบัติตามเทศบัญญัติที่กำหนดไว้ 4.ด้านการคมนาคมควรจัดระเบียบการขนส่งนักท่องเที่ยวทั้งทางบกทางทะเล 5.ด้านสิ่งแวดล้อม ควรมีการร่วมมือกันกับบริษัททัวร์ ชาวบ้านในการพัฒนาดูแลรักษาภูมิทัศน์ให้สะอาดเรียบร้อย เพื่อภาพลักษณ์ที่ดีต่อการท่องเที่ยว

¹บทความเรียงจากการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่อง “ผลกระทบจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามูตำบลปากคลอง อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต” ซึ่งได้ผ่านการสอบเรียบร้อยแล้ว โดยมีอาจารย์ที่ปรึกษา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กานต์ บุญยะกาญจน

²นักศึกษาปริญญาโท โครงการหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต (กลุ่มวิชาสหวิทยาการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น) มหาวิทยาลัยรามคำแหง

³อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จังหวัดภูเก็ตเป็นอีกหนึ่งจังหวัดที่มีความนิยมในการใช้เส้นทางเดินทะเลทำการท่องเที่ยว การขนส่งและการประมง มีการจัดโครงการปรับปรุงโครงสร้างและยกระดับท่าเรือเพื่อการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต เพื่อให้การให้บริการของท่าเรือได้มาตรฐานระดับสากล สำหรับท่าเรือเพื่อการท่องเที่ยวจะต้องปรับปรุงและพัฒนาในระดับจังหวัดจะมี 4 เรื่องหลักๆ คือ 1.เรือจะต้องปลอดภัยก่อนออกจากท่า โดยจะต้องแจ้งรายละเอียดผู้โดยสารที่ต้องผ่านท่าเรือดังกล่าว เพื่อให้ทราบตัวบุคคล จำนวนในแต่ละวัน เสื้อชูชีพครบตามจำนวนผู้โดยสาร ซึ่งเกี่ยวกับการแจ้งรายละเอียดผู้โดยสารนั้น ทางสำนักงานส่งเสริมเศรษฐกิจดิจิทัลที่กำลังพัฒนาระบบการป้อนข้อมูลผู้โดยสารก่อนเดินทางลงชื่อเพื่อให้ผู้ประกอบการสามารถแจ้งกับทางท่าเรือได้ล่วงหน้า เพื่อไม่ให้กระทบต่อผู้ประกอบการ 2.เรือทุกลำจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายเจ้าท่าอย่างเข้มงวด ตัวเรือจะต้องผ่านเกณฑ์ของเจ้าท่า ผู้ขับเรือจะต้องมีใบอนุญาตท้ายเรือพร้อมอุปกรณ์ความปลอดภัยอย่างครบถ้วน 3.เรือทุกลำจะต้องมีระบบเชื่อมโยงข้อมูลกับฝั่งในการตรวจติดตามหรือให้การช่วยเหลืออย่างทันที่หากเกิดอุบัติเหตุ และ 4. ตั้งศูนย์ปฏิบัติการประสานการช่วยเหลือทางทะเล เพื่อให้การช่วยเหลือเป็นไปอย่างรวดเร็ว ลดการสูญเสีย โดยศูนย์นี้จะเน้นการทำงานในวันหยุด เพราะในวันทำการปกติมีหน่วยงานที่รับผิดชอบท่าเทียบเรือบ้านยามูก็เป็นหนึ่งในท่าเรือที่ทางจังหวัดเล็งเห็นถึงความสำคัญให้เป็นสถานที่สำหรับขึ้นเรือเพื่อการท่องเที่ยว โดยทางเทศบาลตำบลป่าคลอกเป็นเจ้าของพื้นที่และเป็นผู้รับผิดชอบบริหารจัดการท่าเทียบเรือบ้านยามู มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลป่าคลอก เรื่องสะพานท่าเทียบเรือยามูซึ่งมีแนวทางการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามูทางด้านต่าง ๆ 5 ด้าน คือ 1. ด้านการท่องเที่ยว 2. ด้านเศรษฐกิจ 3. ด้านความปลอดภัย 4. ด้านคมนาคม 5. ด้านสิ่งแวดล้อม โดยมีความสัมพันธ์กับการใช้ท่าเทียบเรือบ้านยามูในการสนับสนุนทางด้านการท่องเที่ยวเป็นหลัก ซึ่งต้องควบคู่กับความปลอดภัย การคมนาคม การจัดระเบียบด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจภายในชุมชนให้สามารถสร้างรายได้ และได้รับผลกระทบในทางที่ดีต่อประชาชนในพื้นที่ ซึ่งขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการท่าเทียบเรือให้ได้รับมาตรฐานและสามารถดึงดูดทางด้านการท่องเที่ยว ดังนั้นการบริหารจัดการทางด้านต่าง ๆ จึงมีความสำคัญต่อการให้บริการของท่าเทียบเรือบ้านยามูเป็นอย่างมากหากมีการพัฒนาการบริหารจัดการท่าเทียบเรือบ้านยามูดังกล่าวแล้วจึงจำเป็นที่จะต้องศึกษาผลกระทบตามมาด้วยเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่อไปได้ จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องผลกระทบจากการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู โดยศึกษาในด้านการท่องเที่ยว ด้านเศรษฐกิจ ด้านความปลอดภัย ด้านคมนาคม และด้านสิ่งแวดล้อมของการบริหารจัดการท่าเทียบเรือบ้านยามู เพื่อให้การดำเนินการตามข้อกำหนดต่าง ๆ บรรลุตามเป้าหมายโดยสามารถครอบคลุมถึงทิศทางการพัฒนา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลกระทบต่อการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู
2. เพื่อศึกษาการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู

ขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องผลกระทบจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามูโดยใช้ประเด็นในการวิจัย ประกอบไปด้วย 5 ด้าน ได้แก่ 1.ด้านการท่องเที่ยว 2.ด้านเศรษฐกิจ 3.ด้านความปลอดภัย 4.ด้านคมนาคม และ 5.ด้านสิ่งแวดล้อม

2. ขอบเขตด้านประชากร

ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มผู้ให้ข้อมูลโดยใช้วิธีการเลือกผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามูแบบเฉพาะเจาะจง(Purposive Sampling)จำนวน 5 คน ประกอบไปด้วย

1. นายกเทศมนตรีตำบลป่าคอก 1 คน
2. ผู้ประกอบการท่องเที่ยวที่ใช้บริการท่าเทียบเรือบ้านยามู 1 คน
3. ผู้นำชุมชนบ้านยามู 1 คน
4. ประชาชนในพื้นที่ 2 คน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยในครั้งนี้ ได้ทำการกำหนดพื้นที่ในการศึกษา คือ ท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลป่าคอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ตั้งแต่วันที่ 31 ตุลาคม 2565 ถึง วันที่ 4 พฤศจิกายน 2565

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงผลกระทบต่อการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู
2. ได้ทราบถึงการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู

แนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องผลกระทบต่อการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลปากลอก อำเภอดงหลวง จังหวัดสุพรรณบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและเจ้าหน้าที่เทศบาลตำบลปากลอกผู้ประกอบการ และผู้นำชุมชนในการทราบผลกระทบต่อการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามูและศึกษาการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู อาศัยแนวคิดต่างๆ เป็นกรอบในการศึกษาดังนี้

- 1.แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยว
- 2.แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจ
- 3.แนวคิดเกี่ยวกับความปลอดภัย
- 4.แนวคิดการขนส่งและการเดินทาง
- 5.แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม
- 6.แนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการ
- 7.แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา
- 8.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยว

แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยว อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้นำผลประโยชน์ทางด้าน เศรษฐกิจ เข้ามาสู่ชุมชนท้องถิ่นและประเทศอย่างมากมายมหาศาลแต่ในขณะเดียวกันนักอุตสาหกรรม ท่องเที่ยวก็ยังส่งผลกระทบต่อมนุษย์หลากหลายประการเช่นกัน ซึ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นจาก การท่องเที่ยวนี้มีทั้งผลกระทบด้านบวก และด้านลบ และจากการศึกษาพบว่านักวิชาการส่วนใหญ่ มักจำแนกผลกระทบจากการท่องเที่ยวออกเป็น 3 ด้านด้วยกันคือ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบด้านสังคมวัฒนธรรม และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม Bruner (1996)กล่าวว่าผลกระทบ ของการท่องเที่ยวมีทั้งด้านบวกและด้านลบ ในด้านบวกได้แก่สร้างงานหรือสร้างรายได้ให้แก่คนใน ท้องถิ่น ในหลายแห่งการท่องเที่ยวช่วยให้คนมีงานทำ ในท้องถิ่นไม่ต้องอพยพไปทำงานในเมือง ทำให้ครอบครัวและชุมชนไม่ต้องแยกกัน อยู่ด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจ การท่องเที่ยวอาจมีส่วนกระตุ้น ให้เกิดความภาคภูมิใจและสนใจในวัฒนธรรมของตนมากขึ้น ทำให้สนใจศึกษาค้นคว้า และรื้อฟื้นภูมิปัญญาท้องถิ่นขึ้นมาใหม่ช่วยต่อชีวิตให้แก่หัตถกรรมพื้นบ้าน ดนตรีศิลปะการแสดง ฯลฯ มิให้สูญหายไป

2.1 ผลกระทบทางด้านเศรษฐกิจ จากนโยบายการพัฒนาประเทศที่ผ่านมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เห็นได้อย่างชัดเจน ว่ารัฐบาลไทยได้ใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือสำคัญ ในการเพิ่มรายได้ทางด้านเศรษฐกิจให้แก่ ประเทศเนื่องจากการท่องเที่ยวทำ ให้เกิดเงินตรา ดังที่มโนสสุวรรณ (2539) ได้กล่าวไว้ ว่าการท่องเที่ยวก่อให้เกิดงานและรายได้ ต่อบุคคลจำนวนมาก ทั้งที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยตรงหรือในกิจกรรมเกี่ยวเนื่อง อื่นๆ เช่น การนำเที่ยว ชายของที่ระลึก รถเช่า ร้านอาหาร และร้าน

ถ่ายรูปแบบในทางกลับกัน เมื่อการท่องเที่ยวก่อให้เกิดประโยชน์ย่อมก่อให้เกิดโทษ กล่าวคือทำให้โครงสร้างทางเศรษฐกิจ ของพื้นที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นผลให้สัดส่วนการใช้แรงงานในภาคเศรษฐกิจหลักเปลี่ยนไปด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

ทฤษฎีทางเศรษฐกิจของฮาร์รอด-โดมาร์ (Harrod-Domar Growth Model) Harrod-Domar (2540) อ้างถึงใน สุพีรี มหาวงศ์, 2544, หน้า 19) ต่างได้พัฒนา ทฤษฎีหรือแบบจำลองการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจซึ่งมีจุดมุ่งหมายอธิบายจบความสัมพันธ์ ระหว่างการเจริญเติบโตในระดับนั้น ๆ ทั้งสองมีแนวคิดว่าการลงทุนเป็นหัวใจสำคัญของ การเจริญเติบโตของเศรษฐกิจ นอกจากนี้จะเพิ่มรายได้แล้วยังมีความสามารถในการผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตของระบบเศรษฐกิจอีกอีกด้วยด้วยการรักษาระดับการจ้างงานให้เต็มที่ต้องอาศัยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สูงพอที่จะดูดซับเงินออม ซึ่งเป็นที่ต้องการ สำหรับการลงทุนให้เกิดรายได้ในระดับการจ้างงานเต็มที่โดยที่ฮาร์รอด-โดมาร์ ตั้งข้อสมมุติฐาน ขยะตัวแบบไว้ว่าเป็นหน่วยงานผลิตอุตสาหกรรมและระบบเศรษฐกิจ

ความหมายของเศรษฐกิจ

ความหมายของเศรษฐกิจจากราชบัณฑิตสถานและนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายดังนี้

ราชบัณฑิต สถาน (2539, หน้า 786 ได้ให้ความหมายของเศรษฐกิจว่า “เศรษฐกิจ หมายถึงการผลิต การจำหน่าย จ่าย แจกและการใช้สอยสิ่งต่าง ๆ ของชุมชน"

ทับทิม วงศ์ประยูร (2526, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของเศรษฐกิจไว้ว่า “เศรษฐกิจ หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของมนุษย์อันมีอยู่ไม่จำกัดแต่มีแนวทางที่จะได้รับมีขอบเขตจำกัดได้แก่ การประกอบการหาเลี้ยง การแสวงหารายได้ การสะสมทรัพย์สิน การผลิต การจำหน่าย ตลอดจนการบริโภคสิ่งอุปโภคต่าง ๆ

จำนง อติวัฒนสิทธิ์, เฉลียว ฤกษ์รุจิพิมล, ประพีร์ วิริยะสมบูรณ์ และเสาวคนธ์ สุดสวาท (2532, หน้า 109) ได้ให้ความหมายของเศรษฐกิจได้ว่า เศรษฐกิจ (Economy) หมายถึง กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดด้วยวิธีการต่าง ๆ เพื่อที่จะสนอง ความต้องการอันที่ไม่มีที่สิ้นสุดของมนุษย์ให้ได้มากที่สุดและอย่างประหยัดที่สุด

ความสำคัญของหลักเศรษฐกิจ

นักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึงความสำคัญของเศรษฐกิจไว้พอประมวลได้ดังนี้ วันทนี ภูมิภักตราคม, สมยศ อวเกียรติ และทับทิม วงศ์ประยูร (2538, หน้า 11-12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของเศรษฐกิจไว้พอสรุปได้ว่า เศรษฐกิจมีความสำคัญและแทรกอยู่ในวงการทุกชั้นตอนทั้งในเรื่องของการใช้ทรัพยากรที่หายากและมีจำกัดเพื่อทำการผลิตให้มีประสิทธิภาพ มากที่สุดหรือเพื่อให้การกระจายสินค้าเกิดความเป็นธรรมมากที่สุด ทั้งในปัจจุบันและอนาคตซึ่ง พอจะแยกเป็นประเด็นได้ดังนี้

1.ความสำคัญในระบบจุลภาคเศรษฐกิจช่วยให้เข้าใจในบทบาทของแต่ละบุคคล ที่ดำรงชีวิตอยู่ในระบบเศรษฐกิจไม่ว่าจะเป็นผู้บริโภคผู้ผลิต คนกลาง เจ้าของปัจจัยการผลิตเพื่อจะช่วยเหลือแก้ปัญหาเศรษฐกิจต่อไป

2.ความสำคัญในระดับมหภาค ปัญหาเศรษฐกิจของส่วนรวมหรือประเทศนั้น นับว่าสำคัญยิ่งการเข้าใจเศรษฐกิจทำให้เกิดการแก้ไขโดยสามารถเลือกวิธีการที่ทำให้บรรลุนโยบาย เศรษฐกิจได้ถูกต้องและเกิดความเสียหายน้อยที่สุด ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

นักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึงความสำคัญของผลกระทบด้านเศรษฐกิจไว้พอ ประมวลได้ดังนี้

พัชรี โพธิ์หัง (2550, หน้า 10) ผลกระทบที่เป็นตัวเงินที่เกิดขึ้นทั้งทางตรงและ ทางอ้อม ในพื้นที่ซึ่งเป็นผลพลวงมาจากการดำเนินกิจกรรมนิคมอุตสาหกรรมขยายผลโดยผ่าน กระบวนการทำการของตัวทวีคูณ การหมุนเวียนของระบบเศรษฐกิจในวงแคบและกว้างออกไป

สรุปได้ว่าผลกระทบด้านเศรษฐกิจ หมายถึง ผลกระทบที่มีต่อชุมชนในเรื่องของ การค้าขาย การสร้างงานสร้างอาชีพใหม่ที่เกิดมาจากการขยายตัวของคอนโดมิเนียมจนท ให้ทุกคนในชุมชนเกิดการเปลี่ยนแปลงอาชีพดั้งเดิมในทางบวก

แนวคิดเกี่ยวกับความปลอดภัย

ความหมายของความปลอดภัย ได้มีผู้ให้ความหมายไว้หลากหลาย ดังนี้

สุรพล พยอมแย้ม (2541, หน้า 286) ได้ให้ความหมายไว้ว่าความปลอดภัย หมายถึง การ ที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถปฏิบัติงานได้โดยไม่มีอุปสรรคใดๆขัดขวาง ซึ่งอุปสรรคนั้นอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ 1.อุปสรรคที่ทราบ 2. คาคการณ์ไว้ล่วงหน้าตามข้อมูลที่มีอยู่ และอุปสรรคที่ไม่ คาคคิดและมิได้ควบคุมไว้ก่อน อุปสรรคประเภทหลังนี้เรียกรวมๆ กันว่า “อุบัติเหตุ (accident)”

วิทยา อยู่สุข (2542, หน้า 18) ได้ให้ความหมายไว้ว่าความปลอดภัย หมายถึง สภาพแวดล้อมของการท างาน ที่ปราศจากภัยคุกคาม ไม่มีอันตราย และความเสี่ยงใดๆ ในทาง ปฏิบัตินั้นอาจจะไม่สามารถควบคุมอันตรายหรือความเสี่ยงในการท างานที่มีผลต่อสุขภาพ การบาดเจ็บ การพิการการตายได้หมดแต่ต้องมีการดำเนินงาน มีการกำหนดกิจกรรมด้านความปลอดภัย เพื่อให้เกิดอันตรายหรือความเสี่ยงน้อยสุดเท่าที่จะทำได้

แนวคิดพื้นฐานการบริหารความปลอดภัยที่ดี

การบริหารความปลอดภัย หมายถึง กรรมวิธีเกี่ยวกับ การวางแผน การจัดองค์การการจ้ดบุคลากร การเป็นผู้นำ และการควบคุม เพื่อให้ บรรลุลู่ตฤประสงค้ของความปลอดภัยที่กำหนดขึ้นด้วยความร่วมมือ ของพนักงานและใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในทางปฏิบัติการบริหารความปลอดภัย หมายถึง การควบคุมสภาพแวดล้อมในการทำงาน การกำหนดให้มีหน่วยงานปฏิบัติและวิธีดำเนินงานเพื่อลดหรือขจัดสภาพที่เสี่ยงต่อการบาดเจ็บและโรคจากการทำงานโดยระดมความรู้จากภายในและภายนอกและกำหนดหน้าที่รับผิดชอบให้ทุกหน่วยงาน ทุกระดับชั้น ภายในสถานประกอบการเข้าใจชัดเจนปฏิบัติได้ การบริหารความปลอดภัย ที่ดีจะมีลักษณะดังนี้ คือ มีการปฏิบัติงานด้วยความปลอดภัยให้เข้าไปสู่กระบวนการผลิต มีวิธีการจูงใจพนักงานให้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมด้านความปลอดภัยและมีการปฏิบัติงานเพื่อความปลอดภัยตามข้อกำหนดของกฎหมายเป็นต้นนายจ้างหรือผู้บริหารมีส่วนสำคัญที่ทำให้เกิด

ความสำเร็จของงานดังกล่าวข้างต้นมาน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับแนวคิดพื้นฐานต่างๆ ที่มีอยู่ในตัวเองซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการดำเนินงาน และเป็นเครื่องชี้กันว่าควรดำเนินการอะไร มากน้อยเพียงไร แนวคิดพื้นฐานที่สำคัญมี 6 ประการ คือ

ประการ 1 ผลการผลิตปลอดภัย (Safe production) หมายถึง การบริหารที่มุ่งจะให้ ผลผลิตที่สำเร็จออกมาได้นั้นปราศจากการบาดเจ็บหรือความสูญเสีย ซึ่งไม่ได้เน้นเฉพาะเรื่องผลผลิต

ประการ 2 การป้องกันที่ต้นเหตุ (Prevention-at-source) หมายถึง การบริหารงานที่จะดำเนินงานเพื่อ ลด ขจัด หรือป้องกันที่ต้นเหตุ เพราะคิดเห็นว่าการกระทำที่ไม่ปลอดภัยของลูกจ้าง หรือสภาพการทำงานที่ไม่ปลอดภัย หรืออุบัติเหตุอันตรายล้วนแต่มีต้นเหตุมาจากความผิดพลาด เบื้องต้น หากได้ป้องกันแก้ไขสภาพงานต่าง ๆ

ประการ 3 ขอบเขตการดำเนินงาน (Unique and specialised activity related to safety) หมายถึง การบริหารงานที่มุ่งที่จะแก้ไข หรือกำหนดกิจกรรมความปลอดภัยให้ครอบคลุม หน่วยงานใดบ้าง หรือไม่ครอบคลุม หน่วยงานใด ๆ

ประการ 4 การคาดการณ์ถึงความเป็นไปได้ของการเกิดอุบัติเหตุอันตราย (Possibility of hazardprediction) หมายถึงการบริหารงานที่มุ่งที่จะแก้ไขปัญหาจากการคาดการณ์ว่าสถาน ประกอบการประเภทเดียวกับของตนเคยเกิดปัญหาในเรื่องใดหรือมีโอกาสเกิดการบาดเจ็บ หรือ ความสูญเสียในเรื่องใด ซึ่งเหตุการณ์ดังกล่าวสามารถสืบค้น หรือค้นหา และควบคุมป้องกันได้

ประการ 5 การแก้ไขที่เหตุอื่นเมื่อพบว่าไม่สามารถแก้ไขที่ตัวบุคคลได้ (Ledering die-hard unsafe habit as of no consequence) หมายถึงการบริหารงานที่เปื้อน่ายต่อการแก้ไขการ กระทำที่ไม่ปลอดภัยของลูกจ้างทั้งๆที่ได้พยายามแก้ไขที่ตัวบุคคลอยู่หลายวิธี ไม่ว่าจะเป็นการให้ ความรู้การจูงใจ แม้กระทั่งการลงโทษแล้วก็ตาม

ประการ 6 แนวคิดเกี่ยวกับการแก้ไขสาเหตุจากอาการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น หมายถึงการบริหารงานที่แก้ไขตามอาการหรือสิ่งที่พบเห็น เช่น พบการกระทำที่ไม่ปลอดภัยของลูกจ้าง พบ สภาพการทำงานที่ล่อแหลมเสี่ยงภัยและพบว่ามีการเกิดอุบัติเหตุอันตรายสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งแสดงให้เห็นว่ามีความผิดพลาดพลาดของระบบการปฏิบัติงาน ที่สามารถสืบหาสาเหตุ เพื่อนำไปป้องกัน แก้ไขได้

ดังนั้นแนวคิดพื้นฐานทั้ง 6 ประการนี้สามารถนำมาใช้ในการบริหารงาน โดยผสมผสาน กันให้เหมาะสม กล่าวคือ การจัดตั้งโรงงาน การเปลี่ยนแปลง ดัดแปลงเครื่องจักรเครื่องมือ ต้องคิดป้องกันที่ต้นเหตุเพื่อความปลอดภัย ตั้งแต่เริ่มต้น สำหรับขอบเขตการบริหารงานควรควบคุมทุกงานเพราะแต่ละงานจะมีความเกี่ยวข้องเกี่ยวกันแบบ ลูกโซ่ ในระบบความปลอดภัย การป้องกัน อุบัติเหตุอันตรายในเรื่องใดต้องเกิดจากการคาดการณ์ล่วงหน้าว่าอาจมี อะไรเกิดขึ้นได้บ้างการแก้ไข จากสิ่งแสดงหรือสิ่งล่อแหลมต่างๆ ตลอดจนการป้องกันอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นแม้ไม่มี ผู้บาดเจ็บก็ตามจะช่วยลดสภาพความเสี่ยงภัยให้น้อยลง เพื่อที่จะได้เข้าถึงวัตถุประสงค์ที่ว่าผลสุดท้ายของการผลิต ได้ ทั้งผลผลิตและความปลอดภัยควบคู่กันไป

แนวคิดการขนส่งและการเดินทาง

แนวคิดเกี่ยวกับการเดินทาง (กรณีการ แสงสุริศรี, 2546)

รูปแบบการเคลื่อนที่ในเมืองมี 2 รูปแบบคือ

1.การเดินทางในช่วงเวลาสั้นๆหรือการเดินทางประจำวันเพื่อดำเนินกิจกรรมต่างๆ เช่นในการทำงานซื้อของหรือพักผ่อนลักษณะการเคลื่อนที่เช่นนี้แบ่งเป็น3 ชนิดได้แก่

1.1การเดินทางไปทำงานสู่ใจกลางเมือง (Downtown Journey to Work) มีจุดเริ่มต้นในเขตชานเมืองและจุดปลายทางอยู่ในย่านศูนย์กลางเมืองโดยมีระบบการขนส่งมวลชนเสริมการเดินทางสู่ย่านนี้

1.2การเดินทางของคนในเมืองออกไปทำงานเขตชานเมือง (Reverse Commuting) มีทิศทางการเดินทางตรงข้ามกับการเดินทางชนิดแรกการเดินทางชนิดนี้มีความไม่สะดวกในเรื่องของเส้นทางและตารางการขนส่ง

1.3การเดินทางภายในเขตพื้นที่ (Later Commuting) เป็นการเดินทางภายในเมืองหรือชานเมืองมีระยะการเดินทางทั้งสั้นและยาวมีจุดหมายปลายทางกระจายอยู่ทั่วไปการคมนาคมขนส่งสาธารณะยังไม่อำนวยต่อการเดินทางประเภทนี้ มากนักเช่นเดียวกับการเดินทางแบบที่ 2

2. การเคลื่อนที่ระยะยาวและเป็นการเคลื่อนที่แบบถาวรเช่นการเปลี่ยนที่อยู่อาศัยการ เปลี่ยนที่ทำงาน เป็นต้น

การขนส่งภายในเมืองเป็นการเคลื่อนย้ายสินค้าและคนจากจุดต้นทางไปยังปลายทาง ภายในพื้นที่เมืองการเคลื่อนย้ายจะบรรลุผลสำเร็จโดยใช้รูปแบบการเดินทางต่างๆ ที่ให้บริการแตกต่างกันออกไปตามความต้องการการเดินทางจากต้นทางไปยังปลายทางเพื่อทำกิจกรรมในปลายทางทุก ๆวันจะเกิดการเดินทางนับล้านเที่ยวในพื้นที่เมืองตามความต้องการของแต่ละบุคคลและมีวิธีการเดินทางที่หลากหลายโดยเฉพาะการเดินทางของคนส่วนมากมักมีจุดเริ่มต้นหรือจุดหมายปลายทางที่บ้านหรือคิดเป็นร้อยละ 80 - 90 ของการเกิดการเดินทางทั้งหมดดังนั้นหากแบ่งการเดินทางออกเป็นกลุ่มใหญ่ๆสามารถจัดได้เป็น 2 กลุ่มคือกลุ่มที่การเดินทางมีจุดเริ่มต้นหรือ จุดปลายที่บ้าน (Home Based) และกลุ่มที่การเดินทางนั้นมีจุดเริ่มต้นหรือจุดปลายทาง นอกเหนือจากที่พัก (Non Home Based) โดยการเดินทางที่มีจุดเริ่มต้นที่บ้านได้แยกย้ายการเดินทางออกตามวัตถุประสงค์ของการเดินทางเป็นดังนี้

1. การเดินทางไปทำงานเป็นการเดินทางไปยังสถานที่ที่ผู้นั้นทำงานอยู่เช่นโรงงานร้านค้าและสำนักงาน

2. การเดินทางเพื่อซื้อสินค้าการเดินทางเพื่อไปยังสถานที่ค้าปลีกสินค้าโดยไม่คำนึงถึงขนาดหรือประเภทการซื้อ การเดินทางไปย้งร้านค้า เพื่อเดินดูสินค้าเป็นการเดินทางเพื่อซื้อสินค้าแม้ว่าจะไม่ซื้อสินค้า

3. การเดินทางเพื่อพักผ่อนการเดินทางทางวัฒนธรรมเพื่อพักผ่อนหรือให้ความบันเทิง เช่น โบสถ์การประชุมประชาชนคอนเสิร์ตไปเล่นกีฬาหรือการเดินทางเพื่อกิจการทางสังคม เช่น ไปงานเลี้ยงไปเยี่ยมเพื่อน

4.การเดินทางเพื่อธุรกิจการเดินทางเป็นสาเหตุจากการติดต่องานในการทำงานในวันปกติจุดปลายทางคือสถานที่ทำงาน

5.การเดินทางไปโรงเรียนเป็นการเดินทางโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาการเดินทางของคนเป็นผลสืบเนื่องมาจากพฤติกรรมความเป็นอยู่ของคนการวิเคราะห์การเดินทางจึงอยู่ในรูปของการเกิดการเดินทาง (Trip

Generation) โดยมีผลจากการวิเคราะห์สามารถแสดงออกมาในรูปของจำนวนเที่ยวการเดินทางการใช้ที่ดินและวัตถุประสงค์ของการเดินทางซึ่งทั้งหมดแสดงศักยภาพของผู้เดินทางเพื่อใช้ในการวางแผนพัฒนาเมืองและการขนส่งอย่างเหมาะสมต่อไป

แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม

1. ความหมายของสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อม คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่รอบตัวตัวของมนุษย์ทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต (จับต้องได้และจับต้องไม่ได้) และนามธรรม (วัฒนธรรม แบบแผน ประเพณีความเชื่อ) มีอิทธิพล เกี่ยวโยงกันถึงกันเป็นปัจจัยในการเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ผลกระทบจากปัจจัยหนึ่งจะมี ส่วนเสริมสร้างหรือทำลายอีกส่วนหนึ่งอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ สิ่งแวดล้อมเป็นวงจรและวัฏจักรที่ เกี่ยวข้องกันไปทั้งระบบอย่างไรก็ดีสิ่งแวดล้อมอาจแยกออกเป็นลักษณะกว้าง ๆ ได้เป็น 2 ส่วน คือ 1. สิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติ เช่น ป่าไม้ ภูเขา น้ำ อากาศ ดิน ทรัพยากรทุกประเภท 2. สิ่งแวดล้อมที่มนุษย์สร้างขึ้น เช่น ชุมชนเมือง คอนโดมิเนียม โบราณสถาน ศิลปกรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรม (สุวัจน์ สงวนวงษ์, 2540)

สิ่งแวดล้อม หมายถึง สรรพสิ่งที่เกิดขึ้นโดยธรรมชาติมนุษย์สร้างขึ้นให้เป็น ประโยชน์และโทษเห็นและไม่เห็น ด้วยตาเปล่า เป็นรูปธรรมและสิ่งเป็นพิษและไม่เป็นพิษซึ่ง สามารถกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่า สิ่งแวดล้อมหมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวเรา เป็นนิยามค าสั้น ๆ ง่าย ต่อการเข้าใจแต่ความหมายนี้ชี้ให้เห็นว่าสิ่งแวดล้อมในโลกใบนี้เป็นทุกสิ่งทุกอย่างไม่ว่าจะเป็น สิ่งของบ้านเรือน ถนน วัด แม่น้ำ ำทะเล ดิน ป่าไม้ น้ำ ภูกระเปียบ ฯลฯ ความหมายของสิ่งแวดล้อม คำหลังนี้สะท้อนความหมายของความหมายแรกอย่างชัดเจนอันเป็นความหมายที่ถูกใช้ทุกวงการ แต่มีข้อน่าสังเกตว่าสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบ ๆ ตัวเรานั้นหลายสิ่งหลายอย่างมีทั้งใกล้ตัวเราทั้งแนวตั้ง และแนวนอนเป็นทั้งทรัพยากรธรรมชาติเป็นทั้งมลสาร ที่เป็นทั้งคุณและโทษต่อมนุษย์หรือ สิ่งแวดล้อมด้วยตนเอง (เกษม จันทรแก้ว, 2540, หน้า 1)

สรุปได้ว่า สิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวที่มองเห็นและมองไม่เห็นที่ ธรรมชาติสร้างขึ้นเองโดย เป็นไปตามวัฏจักรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มนุษย์ได้สร้างขึ้น เช่น สิ่งปลูกสร้าง คอนโดมิเนียม อาคารสูง สิ่งที กล่าวมาสิ่งทีมนุษย์สร้างขึ้นอาจจะไปดบังสิ่งทีมี อยู่แล้ว

2. ประเภทของสิ่งแวดล้อม

เพื่อให้เกิดความเข้าใจง่ายต่อการศึกษาทางสิ่งแวดล้อม ได้จำแนกประเภทของ สิ่งแวดล้อม ออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ (เกษม จันทรแก้ว, 2540)

สิ่งทีเกิดขึ้นโดยธรรมชาติ เช่น ดิน น้ำ แร่ ป่าไม้ สัตว์ มนุษย์ แสงแดด ฯลฯ ต่างก็เป็สิ่งทีเกิดขึ้นตามธรรมชาติ สามารถจำแนกได้ 2 ประการใหญ่ๆ คือ

1. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพเป็สิ่งทีมนุษย์สร้างขึ้นสามารถมองเห็นได้แก่ บ้านเรือน ถนน เมือง สะพาน เป็ต้น

2. สิ่งแวดล้อมทางสังคมหรือนามธรรมสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น โดยความตั้งใจและไม่ตั้งใจหรือเป็นการสร้างขึ้นเพื่อความเป็นระเบียบของการอยู่ร่วมกันอย่างมี ความสุข เช่น เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา ระเบียบ กฎหมาย เป็นต้น

3.แนวคิดที่สำคัญทางสิ่งแวดล้อม

อารี สุทธิบุญ (2540 อ้างอิงจาก Swan & Step, 1974, pp. 56-62) กล่าวถึง ความคิดที่สำคัญของสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

1.ระบบนิเวศ (Ecosystem) ว่าโลกเป็นระบบที่มีชีวิตจำกัดในการ รองรับสิ่งมีชีวิตได้รับพลังงานจากดวงอาทิตย์และแหล่งพลังงานอื่นที่ได้มาในขบวนการเทคโนโลยี มีองค์ประกอบที่สำคัญคือ พื้นดิน น้ำ อากาศ โดยมีพื้นดินและทรัพยากรธรรมชาติที่มีจำนวนจำกัดและเป็นตัวกำหนดที่สำคัญต่อความมั่นคงของสังคม ทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่มีการกระจายไม่ สม่ำเสมอ

2.ประชากรมนุษย์ (Human Population) มีบทบาทเป็นผู้ผลิตและ ผู้บริโภคมีความแตกต่างกันไปตามระบบสังคมและวัฒนธรรมของมนุษยชาติ นั้น ๆ การเปลี่ยนแปลงบทบาทและผลกระทบดังกล่าวจ าเป็นต้องเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคล ค่านิยม พฤติกรรมและหน้าที่ของระบบสังคมอื่นๆอัตราเพิ่มของประชากรในโลกเป็นอุปสรรคต่อการดำรงอยู่และการบำรุงรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมผลกระทบจากการเพิ่มประชากรท าให้มีความ ต้องการทรัพยากรอำนาจทางเศรษฐกิจและการเมืองและปัจจัยอื่นๆที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต

3.เศรษฐกิจและเทคโนโลยี (Economics and Technology) คือการ กระจายตัวของผลประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจและการพัฒนาทางเทคโนโลยีมีความเกี่ยวพันกับการ ใช้ทรัพยากรโดยมีปฏิสัมพันธ์ภายในต่อกัน

4.การตัดสินใจทางสิ่งแวดล้อม (Environmental Decisions) เป็น กระบวนการที่พิจารณาทางเลือกและผลได้เสียต่อเศรษฐกิจสังคมของส่วนรวมสัมพันธ์กับ ความเป็นไปได้ของทางเลือกในนโยบายและกิจกรรมต่าง ๆ กระทำได้ทั้งบุคคล สถาบันหรือ องค์การ โดยมุ่งตรงที่จะจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมที่เผชิญอย่างมีประสิทธิภาพมุ่งเพิ่มพูนคุณภาพชีวิตในทุกระดับ

5.จรรยาบรรณสิ่งแวดล้อม (Environmental Ethics) มีแกนกลาง ความสำนึกทางนิเวศวิทยาต่อสิ่งแวดล้อมที่สะท้อนถึงความรับผิดชอบของบุคคลแต่ละกลุ่มบุคคล

สรุป ในความคิดรวบยอดของสิ่งแวดล้อม คือ ระบบของสิ่งมีชีวิตและสิ่งไม่มีชีวิต มีความสำนึกทางนิเวศวิทยาและกระบวนการตัดสินใจในการจัดการทางด้านสิ่งแวดล้อมอย่างมี ประสิทธิภาพและเป็นประโยชน์กับมนุษย์เพราะประชากรมนุษย์ซึ่งมีอัตราเพิ่มขึ้นนั้นเป็นผู้ผลิตหรือผู้บริโภค

ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อม (Environment Impact) หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ใหม่หรือการจับกลุ่มใหม่ของสิ่งแวดล้อมทั้งที่มนุษย์สร้างขึ้นหรืออาจเกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติมีผล ท้าให้สิ่งแวดล้อมเดิมหรือสิ่งแวดล้อมอื่นได้รับความกระทบกระเทือนจนมีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางใดทางหนึ่งอาจเปลี่ยนแปลงทางเคมีและ

พิธีกรรมหรือทางชีวภาพที่อาจมีผลร้ายต่อคุณภาพชีวิตและสภาพแวดล้อมนั้น ๆ (ณรงค์ ณ เชียงใหม่, 2534, หน้า 22 อ้างถึงใน เกษม จันทร์แก้ว, 2524)

องค์ประกอบของการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ณรงค์ ณ เชียงใหม่, 2534, หน้า 22)

1. ทรัพยากรทางกายภาพ (Physical Resources) คือ การศึกษาผลกระทบ เช่น ดิน น้ำ อากาศ เสียง ว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง

2. ทรัพยากรทางชีวภาพ/ นิเวศวิทยา (Ecological Resources) คือการศึกษาถึง การเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ที่มีต่อระบบนิเวศน์ เช่นป่าไม้ สัตว์ป่า สัตว์น้ำ ปะการัง เป็นต้น

3. คุณค่าการใช้ประโยชน์ของมนุษย์ (Human use Values) คือการศึกษาถึงการใช้ ประโยชน์จากทรัพยากร ทั้งกายภาพและชีวภาพของมนุษย์ เช่น การใช้ประโยชน์ที่ดิน การเกษตร กรรม ระบบสาธารณสุขบอกว่าได้รับผลกระทบอย่างไร

4. คุณค่าคุณภาพชีวิต (Quality of Life Values) คือการศึกษาถึงผลกระทบที่จะ เกิดต่อมนุษย์ ชุมชน ระบบเศรษฐกิจ การประกอบอาชีพ วัฒนธรรม ความเชื่อ ค่านิยม รวมถึง ทัศนียภาพ คุณค่า ความสวยงาม

การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมควรมีการศึกษาประเมินผลกระทบอย่างเป็น ระบบโดยจะต้องจำแนกให้ชัดเจนดังนี้ (ณรงค์ ณ เชียงใหม่, 2534, หน้า 43)

1. ผลกระทบทางตรง/ ทางอ้อม 2. ขนาดของผลกระทบ 3. ผลกระทบที่แก้ไขได้/แก้ไขไม่ได้ 4. สิ่งที่จะได้รับผลกระทบเหล่านั้น 5. เปรียบเทียบผลกระทบที่จะเกิดขึ้นหากมีมาตรการและไม่มีมาตรการต่าง ๆ

สรุปได้ว่า ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ พอจะ สรุปได้ว่ามนุษย์เป็นตัวการที่สำคัญ ในด้านการบอบช้ำต่อการใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อสนองต่อความต้องการขั้นพื้นฐานของตลอดจนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมในด้านต่าง ๆ อาทิ เช่น ปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อม ปัญหาสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรม ปัญหาผลกระทบด้านทรัพยากรพลังงานตลอดจนปัญหาผลกระทบจากปรากฏการณ์ต่าง ๆ ได้แก่การเกิดปรากฏการณ์เรือน กระจกการลดลงของชั้นโอโซนในบรรยากาศ ภาวะฝนกรด และอื่นๆตามมาอีก

แนวคิดการบริหารจัดการ

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร ในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กรนั้นจำเป็นต้องมีอย่างหนึ่งที่ต้องมีการบริหารเพื่อบริหารจัดการองค์กรเพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ปีค.ศ.1916 ฟาโย(Fayo, 1916 อ้างถึงใน ดำรง วัฒนา , 2545, หน้า 9) ได้เขียนบทความเกี่ยวกับเรื่องการจัดการและจัดพิมพ์เป็น หนังสือชื่อ Admministration Industrielleet Generaleb เป็นภาษาฝรั่งเศส โดย ฟาโย เห็นว่า หลักใน การจัดการนั้นควรยึดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนไปตามตัวแปรต่าง ๆ เขาได้กำหนดหลักการสำหรับ ผู้บริหารไว้ 14 ประการคือ

1. การแบ่งงานกันทำ (Division of Work) 2. อำนาจสั่งการ (Authority) 3. ระเบียบวินัย (Discipline) 4. หลักการ “สั่งการโดยคน ๆ เดียว” (Unity of Command) 5. การมีทิศทาง (Unity of Direction) 6. ประโยชน์ส่วนรวม

(Subordination of Interests to the General Interests) 7. หลักการตอบแทน (Rmuneration) 8. หลักการรวมอำนาจ(Centralizaon) 9. การมีสายการบังคับบัญชา (Scalar Chain) 10. การจัดระเบียบ (Order) 11. ความเที่ยงธรรม (Equity) 12. หลักความมั่นคงในตำแหน่งงานของบุคคลกร (Stability of Tenure of Personnal Fayo) 13. ความคิดริเริ่ม (Initiative) 14. สามัคคีคือพลัง (Esprit De corps)

สรุปว่า ฟาโย ได้กำหนดหลักการสำหรับผู้บริหารไว้ 14 ประการ ซึ่งในการจัดการควรรยืดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนไปตามตัวแปรต่าง ๆ ได้เช่นกัน

ฟาโย(Fayo)ยังได้พูดถึงหน้าที่ของนักบริหาร (Administrative Dties) 16 ประการคือ

1. วางแผนอย่างสุขุม
2. คำมั่นถึงโครงสร้างของหลักทรัพยากรและเป้าหมายทางธุรกิจ
3. กำหนดสายบังคับบัญชาตามลำดับ
4. ประสานความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
5. มีการตัดสินใจที่แน่นอน
6. เลือกคนงานอย่างมีหลัก
7. บอกหน้าที่อย่างชัดเจน
8. สนับสนุนความคิดริเริ่มและการรับผิดชอบ
9. สร้างระบบความยุติธรรม เช่น จ้างและประหยัด
10. รักษาระเบียบข้อบังคับ
11. มีการลงโทษ
12. รักษาผลประโยชน์ส่วนรวมเหนือส่วนบุคคล
13. มีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว
14. มีการควบคุมในทุกกิจการ
15. ควบคุมความเป็นระเบียบของบุคคลและวัตถุ
16. ไม่เคร่งครัดต่อระเบียบจนเกินไป

แนวคิดการพัฒนา

ทศพล กฤตยพิสิฐ (2550) ได้กล่าวถึง “การพัฒนา” โดยอ้างว่ามีความหมายต่าง ๆ เหล่านี้ จากเอกสารฉบับหนึ่งดังนี้ ความหมายแรก คือ การพัฒนาความหมายจากรูปศัพท์ที่ปรากฏ ในพจนานุกรม ระบุว่า “ทำให้เจริญ คือ ทำให้เติบโต งอกงามและมากขึ้นหรือการเปลี่ยนแปลง ที่ละเล็กละน้อย โดยผ่านลำดับขั้นตอนต่าง ๆ ไปสู่ระดับที่ขยายตัวขึ้น” ความหมายต่อมา คือ ความหมายทั่วไปคือ “การกระทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงจากสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งที่ดีกว่า อย่างเป็นระบบ หรือการทำให้ดีขึ้นกว่าเดิมที่กว่าอย่างเป็นระบบ” ความหมายทางด้านการวางแผน คือ “การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการเตรียมการของมนุษย์ไว้ล่วงหน้า ในลักษณะของแผนงาน หรือโครงการ แล้วการบริหารจัดการให้เป็นไปตามแผนและโครงการจนประสบความสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้”

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง ผลกระทบจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลป่าคลอก อำเภอดงยาง จังหวัดภูเก็ต มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

สิริวรรณ คำนวนสินธุ์ (2548)วิจัยเรื่อง การศึกษาความพอใจของผู้ใช้บริการเรือ โดยสารคลองแสนแสบ จำนวนกลุ่มตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 100 ราย ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 74คน และเพศชาย 26 คน ผู้ใช้บริการส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 20-29 ปี ประกอบอาชีพเป็น พนักงานบริษัทเอกชนมีรายได้ 5,001-10,000 บาท การใช้บริการเรือโดยสารคลอง แสนแสบผู้โดยสารส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญเกี่ยวกับความสะดวก และ ความรวดเร็วในการใช้บริการเรือโดยสารมากที่สุด ซึ่งในการใช้บริการเรือโดยสารนั้น เรือโดยสารจะต้องมีความหนาแน่นไม่มากจนเกินไป ซึ่ง

จะทำให้ผู้ใช้บริการเกิด ความรู้สึกไม่สบายในการใช้บริการ ส่วนในด้านความปลอดภัย ความสบาย ความแน่นอน เชื่อถือได้ และความสุภาพของพนักงานนั้น ผู้ใช้บริการให้ความสำคัญอย่างมาก เช่นกัน จากการทดสอบความสัมพันธ์ การใช้เรือโดยสารคลองแสนแสบขึ้นอยู่กับอาชีพ และรายได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1 ซึ่งเป็นพนักงาน บริษัทเอกชนใช้บริการ เรือโดยสารคลองแสนแสบมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56และส่วนใหญ่เป็นผู้มีรายได้ 5,001-10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้ประกอบการควรมีการบำรุงรักษาเรือให้อยู่ ในสภาพที่ดี มีป้ายบอกทาง ไปท่าเรือ และป้ายชื่อท่าเรือที่ชัดเจน ควรควบคุมความเร็ว ในการเดินเรือ ปล่อยเรือถี่มากขึ้นในช่วงเวลาเร่งด่วน และควรมีการฝึกอบรมมารยาทใน การให้บริการที่ดีกับพนักงานเป็นประจำ

พันชิต ปิณฑะดิษ (2542) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาคุณภาพการให้บริการเรือโดยสาร คลองลาดพร้าว มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงคุณภาพการให้บริการเรือโดยสารคลอง ลาดพร้าว รวมทั้งเพื่อทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อคุณภาพการให้บริการ ตลอดจนปัญหาที่ ผู้ใช้บริการประสบ เพื่อเสนอแนะวิธีแก้ไขปัญหาด้านคุณภาพการให้บริการ เพื่อให้การบริการสอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้บริการ โดยทำการสุ่มตัวอย่างจากผู้บริการ ณ ท่าสะพานใหม่ และท่าลาดพร้าว จำแนกตามช่วงเวลาการให้บริการคือ การใช้บริการ นอกช่วงเวลาชั่วโมงเร่งด่วนและการใช้บริการ ช่วงเวลาชั่วโมงเร่งด่วน จำนวนตัวอย่าง รวม 100 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม การวิเคราะห์อาศัยวิธีทางสถิติและเศรษฐมิติ

ผลการวิเคราะห์พบว่าคุณภาพการให้บริการ เมื่อแยกตามช่วงเวลาการให้บริการ ส่วนใหญ่ไม่แตกต่างกัน คุณภาพการให้บริการส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง ด้านที่ ควรปรับปรุง ได้แก่ ด้านเสียงจากเครื่องยนต์ ควันจากเครื่องยนต์ และการสั่นสะเทือน ของเรือ ปัจจัยทุกด้านประกอบด้วยด้านความปลอดภัย ความสบาย ความสะอาด ความประหยัด ความรวดเร็ว ความแน่นอนเชื่อถือได้ หรือความสุภาพมีผลต่อคุณภาพการให้บริการในส่วนของปัญหาที่ผู้ใช้บริการประสบส่วนมาก คือ สภาพท่าเรือไม่แข็งแรง ทำควรมีแสงสว่างเพียงพอเพียงในเวลากลางคืนหรือควรมีหลังคา รวมทั้งควรอบรม พนักงานเรื่องความสุภาพในการให้บริการ

วิธีการดำเนินการศึกษาวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลกระทบจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลป่าคอก อำเภอดกลาง จังหวัดภูเก็ต เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research) โดยมีการสัมภาษณ์เชิงลึก เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกนำไปสู่การเข้าใจเนื้อหา มีวิธีการวิจัยดังนี้

1.รูปแบบการวิจัย2.ประชากรและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย3.เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย4.วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล5.การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกวิธีการหาข้อมูลด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาผลกระทบจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลเพิ่มเติม โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก (in-depth interview) โดยเป็นการสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้างและทำการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่ ซึ่งได้แก่ 1.นายกเทศมนตรีตำบลป่าคลอก 2.ผู้ประกอบการท่องเที่ยวที่ใช้บริการท่าเทียบเรือบ้านยามู 3. ผู้นำชุมชนบ้านยามู 4.ประชาชนในพื้นที่ เพื่อให้ได้ทราบถึงผลกระทบจากการบริหารจัดการท่าเทียบเรือบ้านยามู

3.2 ประชากรและกลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

3.2.1 ประชากรในการวิจัย มีดังนี้

1.นายกเทศมนตรีตำบลป่าคลอกจำนวน 1 คน 2. ผู้ประกอบการท่องเที่ยวที่ใช้บริการท่าเทียบเรือบ้านยามูจำนวน 1 คน 3. ผู้นำชุมชนบ้านยามูจำนวน 1 คน 4.ประชาชนในพื้นที่ จำนวน 2คน

3.2.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ได้แก่กลุ่มบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องจากผลกระทบจากการบริหารจัดการท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ซึ่งมีดังต่อไปนี้

1.นายกเทศมนตรีตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต 2. ผู้ประกอบการท่องเที่ยวที่ใช้บริการท่าเทียบเรือบ้านยามู 3. ผู้นำชุมชนบ้านยามู 4.ประชาชนในพื้นที่

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi - Structured Interview) โดยมีประเด็นกว้างๆ และแนวทางการสัมภาษณ์ (Interview Guide) เป็นเครื่องมือหลัก ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview)

3.3.1 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.3.1.1 ศึกษาวิจัยครั้งนี้เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล และคำตอบที่เป็นจริงครอบคลุมประเด็นอย่าง สมบูรณ์ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่มุ่งศึกษา ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคหลาย ๆ อย่าง เพื่อให้ได้ ข้อเท็จจริงในชุมชนที่ศึกษา รวมทั้งเป็นการลดช่องว่างระหว่างผู้วิจัยกับกลุ่มเป้าหมายได้มีโอกาส สนิมสนมกันมากขึ้น

3.3.1.2 สร้างแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยทำการศึกษาประเด็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ทั้งหมด 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่2 ข้อคำถามเกี่ยวกับผลกระทบจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ทั้ง5ด้าน คือ 1.ด้านการท่องเที่ยว 2. ด้านเศรษฐกิจ 3.ด้านความปลอดภัย 4. ด้านคมนาคม 5. ด้านสิ่งแวดล้อม

ตอนที่3 ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อผลจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต เป็นอย่างไรบ้าง

ตอนที่4 ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อผลจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต มีการแก้ไขอย่างไรบ้าง

โดยแนวคำถามในการสัมภาษณ์จะทำการเสนอ ต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อความถูกต้องและครอบคลุมถึงประเด็นที่จะศึกษามากที่สุด มีการเรียงลำดับคำถามเนื้อหาของลักษณะเนื้อหาที่เป็นปลายเปิดโครงสร้างแนวคำถามในการสัมภาษณ์

3.4 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

หลังจากที่ผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทาง ในการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลของการศึกษาวิจัยครั้งนี้

1. การศึกษาข้อมูลจากเอกสาร (Documentary Research) ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา บทความ วารสารวิชาการ สืบค้นข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต (internet) และงานวิจัยที่มีผู้ศึกษาไว้ในแง่มุมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์(interview)

2.1 ผู้วิจัยได้กำหนดวัน เวลาและสถานที่สัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล 2.2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์โดยใช้วิธีการจดบันทึกการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล สำคัญ (Key Informants) และการบันทึกเสียง 2.3 ผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) แล้วนำมาวิเคราะห์ พร้อมทั้งแยกแยะจับประเด็น อีกทั้งตัดคำพูดบางคนที่ไม่เหมาะสม และไม่เกี่ยวข้องกับการวิจัยออกไป เพื่อให้ข้อมูลนั้นเป็นไปตามระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research)

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีวิเคราะห์แบบการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งได้จากการศึกษาเอกสาร(Documentary) การสังเกต (Observation) และการสัมภาษณ์ โดยนำข้อมูลที่ได้รับจากการถอดเทปสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ เพื่อพิจารณาประเด็นที่มี ความเหมือนกันหรือต่างกันซึ่งผู้วิจัยทำการศึกษาผลกระทบต่อผลจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ตซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์และเกิดความยั่งยืนในพื้นที่สืบไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง ผลกระทบจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ(Qualitative Research)โดยมีการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth

Interview) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก เพื่อศึกษาผลกระทบจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต โดยแบบสัมภาษณ์มีส่วนประกอบทั้งหมด 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามตอนที่2 ข้อคำถามเกี่ยวกับผลกระทบจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ทั้ง5ด้านตอนที่3 ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต เป็นอย่างไรบ้างตอนที่4 ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต มีการแก้ไขอย่างไรบ้าง

จากการศึกษาผลกระทบจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต สามารถสรุปได้ผลการวิเคราะห์เชิงคุณภาพดังนี้

ตอนที่1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คนที่1นายปัญญา สำเภารัตน์ ตำแหน่งงาน นายกเทศมนตรีตำบลป่าคลอก คนที่2 นางสาวกัญจนพร ไบหยาดำตำแหน่งงาน ผู้ประกอบการท่องเที่ยว คนที่3 นายภาค ตั้งภู ตำแหน่งงาน ผู้นำชุมชน คนที่4 นางศศิกันต์ เหมพิทักษ์ ตำแหน่งงาน ค้าขาย คนที่5 นายบำรุง เด่นศิริ ตำแหน่งงาน นายท้ายเรือท่องเที่ยว

ตอนที่2 ข้อคำถามเกี่ยวกับผลกระทบจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต ทั้ง5ด้าน

1.ด้านการท่องเที่ยว ทางเทศบาลได้ก่อสร้างสะพานที่ได้มาตรฐานขึ้นเพื่อเป็นสถานที่ใช้สำหรับการขนส่งการเดินทางท่องเที่ยวและการประมงพื้นบ้านเพื่อให้ได้รับความสะดวกสบายในการใช้งานท่าเทียบเรือ 2.ด้านเศรษฐกิจ หากมีท่าเทียบเรือเกิดขึ้นก็จะเป็นการสร้างรายได้ให้แก่ชุมชนเนื่องจากจะเกิดการ ค้าขายส่งผลให้ชาวบ้านในพื้นที่มีรายได้จากการค้าขายบริเวณท่าเทียบเรือบ้านยามู3.ด้านความปลอดภัย ทางเทศบาลได้จัดเจ้าหน้าที่เทศกิจดูแลรักษาความปลอดภัยและมีกล้องวงจรปิดบันทึกภาพตลอด24ชั่วโมงเพื่อความปลอดภัยของผู้มาใช้บริการท่าเทียบเรือบ้านยามู 4.ด้านคมนาคม ทั้งทางบกและทางทะเลมีความสะดวกในการขนส่งนักท่องเที่ยวและผู้ที่มาใช้บริการตลอดเวลา 5.ด้านสิ่งแวดล้อม ทางเทศบาลได้ดูแลสิ่งแวดล้อมมีการจัดเก็บขยะทุกวันดูแลความเรียบร้อยห้ามไม่ให้มีการทิ้งขยะลงทะเลและห้ามมีการจับสัตว์น้ำวัยอ่อนของบริเวณท่าเทียบเรือที่เป็นแหล่งที่อยู่ของสัตว์น้ำวัยอ่อน

ตอนที่3 ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต เป็นอย่างไรบ้าง

เวลานักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการเป็นจำนวนมาก ท่าเทียบเรือบ้านยามูยังไม่สามารถรองรับขนาดของจำนวนผู้ที่เข้ามาใช้บริการที่ท่าเทียบเรือบ้านยามูที่เป็นจำนวนมากได้ในตอนนี้ เนื่องจากสะพานมีขนาดที่คับแคบทำให้เกิดความแออัดเวลานักท่องเที่ยวขึ้นหรือลงสะพานท่าเทียบเรือบ้านยามู

ตอนที่4 ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต มีการแก้ไขอย่างไรบ้าง

ทางเทศบาลได้มีการออกแบบและตั้งงบประมาณสร้างสะพานท่าเทียบเรือบ้านยามูขึ้นและขยายสะพานเพื่อการรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นโดยผ่านการร้องเรียนถึงปัญหานักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการมีจำนวนที่มากขึ้น ดังนั้นการก่อสร้างสะพานและขยายท่าเทียบเรือบ้านยามูในอนาคตอาจจะแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ดีขึ้นไป

บทสรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การนำเสนอสรุปผลการวิจัย เรื่อง ผลกระทบจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลป่าคลอก อำเภอถลางจังหวัดภูเก็ต จากการสัมภาษณ์ของกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญมาจับประเด็นในการวิเคราะห์ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1.ผลกระทบจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต มีทั้งหมด5ด้าน ดังนี้

1.2ด้านการท่องเที่ยว ผลการวิจัยพบว่า การท่องเที่ยวบริเวณท่าเทียบเรือบ้านยามูมีสร้างสะพานให้ได้มาตรฐานเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการ และมีการจัดระเบียบการใช้ท่าเทียบเรือเพื่อให้เกิดความเรียบร้อยในการขนส่งนักท่องเที่ยว

1.2ด้านเศรษฐกิจ ผลการวิจัยพบว่า เมื่อการท่องเที่ยวในชุมชนมีความเจริญเติบโตมากขึ้นย่อมส่งผลกระทบต่ออาหารรายได้และการสร้างอาชีพที่มั่นคงและคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่คนในชุมชนทั้งด้านการค้าขาย การประกอบอาชีพร่วมกับบริษัททัวร์ การเป็นพนักงานประจำเรือ โดยสามารถสร้างรายได้ที่ดีต่อคนในชุมชน

1.3ด้านความปลอดภัย ผลการวิจัยพบว่า การสร้างความปลอดภัยของท่าเทียบเรือบ้านยามูทางเทศบาลตำบลป่าคลอกมีการจัดวางเจ้าหน้าที่เทศกิจดูแลความเรียบร้อยและมีกล้องวงจรปิดบันทึกภาพและวิดีโอของผู้มาใช้บริการท่าเทียบเรือบ้านยามูตลอดเวลา

1.4ด้านคมนาคม ผลการวิจัยพบว่า การจัดระเบียบการขนส่งนักท่องเที่ยวบริเวณท่าเทียบเรือบ้านยามู โดยเทศบาลมีมาตรการจัดระเบียบการขนส่งทางบกและทางทะเล โดยมีแนวทางในการจัดระเบียบนักท่องเที่ยวให้เป็นระเบียบและไม่ก่อให้เกิดความวุ่นวายในการขนส่งนักท่องเที่ยวโดยมีการจัดวางจุดจอดรถขนส่งและจุดรับส่งทางทะเลของผู้โดยสารที่มาใช้บริการของท่าเทียบเรือบ้านยามู

1.5ด้านสิ่งแวดล้อม ผลการวิจัยพบว่า เทศบาลร่วมกับบริษัททัวร์และโรงแรมในการร่วมกันพัฒนา ดูแลและรักษาภูมิทัศน์โดยรอบให้มีความสะอาดเรียบร้อย และมีความเหมาะสมต่อการอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว และมีการวางกฎระเบียบห้ามทิ้งขยะ ห้ามมีการล่าสัตว์น้ำวัยอ่อนในบริเวณท่าเทียบเรือบ้านยามู

2.ปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลกระทบต่อจากการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาท่าเทียบเรือบ้านยามู ตำบลป่าคลอก อำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต เป็นอย่างไรบ้างและมีการแก้ไขอย่างไร

ผลการวิจัยพบว่า ในปัจจุบันนักท่องเที่ยวเข้ามาใช้บริการเป็นจำนวนมาก ทำให้เที่ยวบ้านยามูยังไม่สามารถรองรับขนาดของจำนวนผู้ที่เข้ามาใช้บริการที่ทำให้เที่ยวบ้านยามูที่เป็นจำนวนมากได้ในตอนนี้ เนื่องจากสะพานมีขนาดที่คับแคบทำให้เกิดความแออัดเวลานักท่องเที่ยวขึ้นหรือลงสะพานทำเที่ยวบ้านยามู ซึ่งทางเทศบาลตำบลปากคลอกนำโดยท่านนายกปณียา สำเภารัตน์ นายกเทศมนตรีตำบลปากคลอก ได้มีการออกแบบและตั้งงบประมาณสร้างสะพานทำเที่ยวบ้านยามูขึ้นและขยายสะพานเพื่อการรองรับนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นโดยผ่านการร้องเรียนถึงปัญหานักท่องเที่ยวที่เข้ามาใช้บริการมีจำนวนที่มากขึ้น ดังนั้นการก่อสร้างสะพานและขยายทำเที่ยวบ้านยามูในอนาคตอาจจะแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้ดีขึ้นต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. เทศบาลต้องร่วมมือกับผู้ประกอบการในการส่งเสริมและสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยวในการรับบริการทำเที่ยวบ้านยามูโดยมุ่งเน้นยกระดับความปลอดภัยอยู่เสมอ เช่น ควรเพิ่มกำลังเจ้าหน้าที่เทศกิจที่เข้ามาตรวจบริเวณทำเที่ยวบ้านยามู

2. เทศบาลต้องสร้างทำเที่ยวบ้านยามูต้องมีความพร้อมในการรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวอยู่เสมอโดยมุ่งเน้นโครงสร้างของทำเที่ยวบ้านยามูที่อำนวยความสะดวกพื้นฐาน ระบบไฟฟ้าแสงสว่าง และควรอยู่ในสภาพพร้อมต่อการให้บริการ และป้องกันอันตรายต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวในอนาคต

3. ผู้ประกอบการควรมีการสร้างความเข้าใจต่อนักท่องเที่ยวในการเข้ารับบริการทำเที่ยวบ้านยามูเกี่ยวกับข้อปฏิบัติที่จะต้องกระทำเพื่อความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินของผู้มาใช้บริการไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยวหรือประชาชนที่เข้ามาใช้บริการทำเที่ยวบ้านยามู

4. เทศบาลควรพัฒนาสภาพแวดล้อมของทำเที่ยวบ้านยามูให้มีความพร้อมของสถานที่ให้มีจุดดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เข้ามาใช้บริการทำเที่ยวบ้านยามูให้มากขึ้น เช่น การสร้างจุดเช็คอินสำหรับการถ่ายรูปเพื่อสร้างการประชาสัมพันธ์การเข้ามาท่องเที่ยวเพื่อใช้บริการทำเที่ยวบ้านยามู

เอกสารอ้างอิง

เทศบาลตำบลปากคลอก (2565) ค้นเมื่อ 2 พฤศจิกายน 2565

จาก <https://www.paklok.go.th>

Bruner (1996) แนวคิดเกี่ยวกับผลกระทบจากการท่องเที่ยว ค้นเมื่อ 2 พฤศจิกายน 2565

สถาบันวิจัยสังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2548) ผลกระทบจากการท่องเที่ยวที่มีผลต่อ

ชุมชน ค้นเมื่อ 2 พฤศจิกายน 2565

ทฤษฎีทางเศรษฐกิจของฮาร์รอด-โดมาร์ (Harrod-Domar Growth Model) Harrod-

Domar (2540) อ้างถึงใน สุพีรี มหาวงศ์, 2544, หน้า 19) ค้นเมื่อ 2 พฤศจิกายน 2565

แนวคิดเกี่ยวกับการเดินทาง (กรณีการ แสงสุริศรี, 2546) ค้นเมื่อ 2 พฤศจิกายน 2565

องค์ประกอบของการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (ณรงค์ ณ เชียงใหม่, 2534,

หน้า 22) ค้นเมื่อ 2 พฤศจิกายน 2565

แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร ปีค.ศ.1916 ฟาโย(Fayo, 1916 อ้างถึงใน ดำรง วัฒนา, 2549,

หน้า 9) ค้นเมื่อ 2 พฤศจิกายน 2565

แนวคิดการพัฒนา ทศพล กฤตยพิสิฐ (2550) ค้นเมื่อ 2 พฤศจิกายน 2565

แนวคิดการพัฒนา ปกรณ์ ปรียากร (2544 อ้างถึงใน อมรรัตน์ ชัยขรรค์เมือง, 2547,

หน้า13) ค้นเมื่อ 2 พฤศจิกายน 2565

สิริวรรณ คำนวนสินธุ์ (2548) ค้นเมื่อ 2 พฤศจิกายน2565

วิจัยเรื่องการศึกษาความพอใจของผู้ใช้บริการเรือ โดยสารคลองแสนแสบ

พันธิต ปิณฑะดิษ (2542) ค้นเมื่อ 2 พฤศจิกายน2565

ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาคุณภาพการให้บริการเรือโดยสาร คลองลาดพร้าว

ธงชัย พงษ์วิชัย (2544) ค้นเมื่อ 2 พฤศจิกายน2565

วิจัยเรื่อง การศึกษาโครงข่ายระบบการขนส่งโดยสารทาง เรือในแม่น้ำเจ้าพระยาสำหรับกรุงเทพมหานคร